

Nr 513.

Av herr Äqvist m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 82, med förslag till lag om fortsatt giltighet av prisregleringslagen den 30 juni 1947 (nr 303).

I proposition nr 82 till årets riksdag föreslår Kungl. Maj:t att prisregleringslagen av den 30 juni 1947 skall äga fortsatt giltighet till och med den 30 juni 1953.

Med den ökade tillgång på varor, som karakteriserat särskilt det sistförflutna kalenderåret och som medfört ett ökat köpmotstånd, förefaller det dock som om priskontrollen skulle kunna ha avvecklats i betydligt större utsträckning än vad fallet varit. Framför allt har den rikliga tillgången på beklädnadsartiklar av alla slag medfört prisförhållanden på marknaden som motsvara förkrigstidens fria konkurrensförhållanden. Den rikligare varuförsörjningen synes dock sprida sig till alltfler områden, vilket aktualiserar en snabbare avveckling av denna krigs- och kristidens reglering.

När det gäller beklädnadsområdet är det uppenbart att ett frigivande såväl i produktions- som i distributionsledet nu kan ske utan att några konsumentintressen åsidosättas. Enligt officiella siffror till statens handels- och industrikommission nedgick konsumtionen av läderskodon under 1951 med 27,5 % till 8,48 miljoner par, och samtidigt ökade skolagren med 25 %, så att de den 31 december 1951 uppgingo till 9,23 miljoner par, alltså mer än ett års förbrukning. När man dessutom vet att skoindustrien för närvarande arbetar under avsättningssvårigheter, varmed följer ett av konkurrensen understött prisfall, är det uppenbart att situationen för ett borttagande av priskontrollen inom denna bransch är den lämpliga just nu. Ehuru liknande siffermaterial ej föreligger på textilområdet eftersom varorna ej äro på samma sätt mätbara i stycketal, är det dock ett faktum att situationen här är ur folkförsörjningssynpunkt i det närmaste lika gynnsam. Den omständigheten att staten för försvars- och beredskapsändamål lämnat textilindustrien beställningar på cirka 50 miljoner kronor torde klargöra situationen på detta område.

I de direktiv som gälla för den prisreglerande verksamheten finnes i punkt 2 angivet: »Där tillräcklig säkerhet föreligger beträffande vissa varuslag, viss grupp av varor eller viss tjänst, att ett upphävande av prisregleringen icke kommer att medföra prisstegring, bör prisregleringen i fråga om varuslag, varugrupper eller tjänsten upphävas».

Det förefaller som om förutsättningarna för en tillämpning av denna

punkt i alldeles särskild grad skulle föreligga på beklädnadsområdet. Genom ett sådant upphävande skulle också ges ett praktiskt belägg för att regeringen ej vill uppehålla regleringen längre än som är påkallat av läget och ett bidrag lämnas till kampen mot »krånglet».

Med stöd av det anförda hemställas,

att riksdagen ville vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 82 uttala att avvecklingen av priskontrollen måtte ske i snabbare takt än vad som hittills varit fallet och särskilt med aktgivande på att den ej bibehålles på områden där prisstegring på grund av varubrist ej behöver befaras.

Stockholm den 19 mars 1952.

Gösta Åqvist.

Carl S:son Schmidt.

Gustaf Kollberg.